

GUNNAR EKELÖF

oktoberspegel

Ur *sent på jorden* (1932)

nerverna gnisslar stilla i skymningen
som flyter genom fönstret grått och sakta
de röda blommorna värker stilla i skymningen
och lampan sjunger ensam i ett hörn

tystnaden dricker det stillsamma höstregnet
som inte längre gör grödan något gott
de knäppta händerna värmer varandra
de stela blickarna falnar i glöden

